

Porsuğun Kırmızı Arabası

Çınar BİBER

Porsuğun Kırmızı Arabası

Çınar BİBER

Ağaçların sırlar fısıldadığı, derelerin usulca şarkı söylediği ormanın kalbinde, Barnaby adında neşeli bir porsuk yaşırdı. Gri tüyleri, siyah beyaz çizgili bir yüzü ve en sisli sabahı bile aydınlatabilen bir gülümsemesi vardı. Barnaby önü cepli mavi bir önlük giyer ve küçük kahverengi bir çanta taşırdı. Orman evini ve içindeki tüm hayvanları çok severdi.

Güneşli bir sabah, Barnaby kapısının önünde parlak kırmızı bir araba buldu. Tahta bir sapı ve gıcırdayan dört tekerleği vardı. "Ne harika bir sürpriz!" diye haykırdı, yuvarlak siyah gözleri parıldayarak. Onunla ne yapacağını hemen biliyordu. Arabayı başkalarına yardım etmek için kullanacaktı. Ve böylece küçük kırmızı araba, Barnaby'nin yeni en iyi arkadaşı oldu.

Barnaby bir teslimat hizmeti başlatmaya karar verdi. Her sabah arabasını orman pazarından taze yiyecek ve malzemelerle dolduruyordu. Kısa bacaklarıyla tahta sapı çekiyor ve yola koyuluyordu, gür kuyruğu arkasında zıplayarak. Araba orman yollarında yumuşakça yuvarlanıyordu. Barnaby, en çok ihtiyacı olanlara yiyecek götürürken neşeli bir melodi mırıldanıyordu.

İlk durağı Hazel Nine'nin yuvasıydı. Hazel Nine, sıcak kahverengi tüyleri ve yumuşak beyaz ağzı olan yaşlı bir tavşandı. Lavanta rengi bir şal ve örgü terlikler giyer, tel çerçeveli gözlükleri burnunda dururdu. "Günaydın, Hazel Nine!" diye seslendi Barnaby. "Sana taze havuçlar ve bir kavanoz bal getirdim." Hazel Nine'nin yumuşak koyu gözleri minnetle parıldadı.

"Ah, Barnaby, çok nazıksın!" dedi ve onu ay içmeye davet etti. Küçük yuvarlak aydanlığından ay koydu ve Hazel Nine eski orman günlerinden hikâyeler anlatırken birlikte oturdular. Barnaby dikkatle dinledi, ayını yudumladı. Küçük kırmızı araba dışarıda bekliyordu, tekerlekleri dinleniyordu. Barnaby, Hazel Nine'yi mutlu ettiğini bilmenin sıcaklığını içinde hissetti.

Sonra Barnaby, Baykuş Koca Ollie'yi ziyaret etti. Ollie bir meşe ağacının tepesindeki sıcacık bir oyukta yaşıyordu. Yuvarlak ve tüylüydü; kahverengi ve gri benekli tüyleri, kalın gözlüklerinin arkasında büyük kehribar rengi gözleri vardı. Boynuna yeşil örgü bir atkı sarılmıştı. "Huu-huu! Bu benim teslimatım mı?" diye öttü Ollie aşağıya bakarak. "Korkarım geleceğini unuttum. Hafızam eskisi gibi değil."

Barnaby kıkırdadı. "Sorun değil, Ollie. Sana sulu meyveler ve yeni bir kitap getirdim." Eşyaları dikkatlice bir sepete koydu ve Ollie'nin tüneğine kaldırdı. Ollie'nin kehribar gözleri sevinçle büyüdü. "Teşekkürler, Barnaby! Hayatımı kurtardın. İyi bir hikâyeyi çok severim." Gözlüklerini düzeltti ve okumaya koyuldu. Barnaby el sallayıp yoluna devam etti.

Barnaby'nin teslimat hizmetiyle ilgili haber hızla yayıldı. Kısa süre sonra başka hayvanlar da yardım etmek istedi. Kabarık kızıl kahverengi kuyruğu olan genç ve enerjik sincap Pip ilk katılan oldu. Sarı bir boyun atkısı takıyor ve küçük örgü bir sepet taşıyordu. "Sepetleri hazırlayıp ayak işlerini yapabilirim!" diye hevesle cıvıladı Pip. "Beni de say!" Barnaby bir yardımcısı olduğu için mutluydu.

Barnaby ve Pip birlikte kırmızı arabayı daha da fazla malzemeyle doldurdular. Farelere ekmek, kirpilere battaniye ve hasta geyiğe ilaç götürdüler. Küçük kırmızı araba kapı kapı dolaşüyor, tekerlekleri neşeyle dönüyordu. Gittikleri her yerde gülümsemeler ve minnet dolu sözlerle karşılandılar. Orman her zamankinden daha canlı hissettiriyordu.

Bir sabah Barnaby ve Pip, Hazel Nine'nin yuvasına vardıklarında onu hasta buldular. Üşütmüştü ve yataktan kalkamıyordu. "Endişelenme Nine," dedi Barnaby yumuşacık bir sesle. "Her şeyle biz ilgileneceğiz." Pip fazladan battaniyeler ve çorba hazırladı, Barnaby de ocağının parlak yandığından emin oldu. Ona hikâyeler okuyup yanında kalarak iyileşene kadar yanından ayrılmadılar.

Ormandaki hayvanlar Barnaby ve Pip'in Hazel Nine'ye nasıl yardım ettiğini fark ettiler. Onlar da yardım etmek istediler. Bu yüzden eski meşe ağacının altında toplanıp bir plan yaptılar. "Hep birlikte el atalım!" dedi Pip. "Sırayla teslimat yapıp ihtiyacı olanlarla ilgilenebiliriz." Herkes kabul etti. Kısa süre sonra yiyecek sepetleri, odun demetleri ve sıcacık örgü atkılar birikmeye başladı. Topluluk bir araya geliyordu.

Ertesi sabah küçük kırmızı araba, ormandaki her hayvandan gelen bağışlarla ağzına kadar doluydu. Barnaby sapı çekti ve arkasından bir yardımcı sırası geldi. Her yaşlı sakini ziyaret ettiler; sadece malzeme değil, gülümsemeler ve güzel sözler de götürdüler. Orman yardım işleri ve neşeli sohbetlerle cınlıyordu. Büyük, mutlu bir aile gibiydi.

Baykuş Koca Ollie tüneğinden izliyordu, kehribar gözleri parlıyordu. "Harika bir şey başlattın, Barnaby," dedi. "Topluluk tam da bu demek." Barnaby'nin yüzü gururla ışıldadı, çizgili yüzü parlıyordu. Kırmızı araba küçük olsa da herkesi bir araya getirmişti. Ve bunların hepsi yardım etmek isteyen bir porsuk sayesindeydi.

O günden sonra teslimat hizmeti sevilen bir gelenek oldu. Her sabah kırmızı araba, Barnaby ya da arkadaşlarından biri tarafından çekilerek yola çıkıyordu. Yaşlı hayvanlar kendilerini hiç yalnız hissetmediler. Taze yiyecekleri, sıcak dostlukları ve orman ailelerinin onları önemseydiğini bilmenin huzuru vardı. Hazel Nine sık sık, "Küçük kırmızı araba malzemeden fazlasını taşır; sevgi taşır," derdi.

Ve böylece orman, başkalarına yardım etmenin bir sevinç olduğu bir yer oldu. Barnaby'nin kırmızı arabası, nezaket ve topluluğun simgesi olarak yuvarlanmaya devam etti.

Hayvanlar, herkes el uzattığında en küçük arabanın bile büyük bir fark yaratabileceğini öğrendiler. Orman, sadece orada yaşayan hayvanlar için değil, ziyaret eden herkes için bir yuva gibi hissettiriyordu.

Yani eęer bir gn o ormana yolunuz dşerse, kçk kırmızı bir arabanın gıcirtısını dinleyin. Mavi nlkl neşeli bir porsuęun onu çektięini ve arkadaşlarının hemen arkasından geldięini grebilirsiniz. Ve bileceksiniz ki bu ormanda başkalarına yardım etmek, orayı bir yuva gibi hissettirir. Son.